

sebb színpadi rebbenését is egész lélek fűtötte át. Kedvetlenség: nincs a szótárában. Bursikóz báját mély alakító ösztön és friss megfigyelő készség teszi színesebbé. Ő is a kevesek közül való, akikre Polonius észrevétele: »Ni ni! Ha el nem változott a színe s tele nincs a szeme könnyel!« Pedig »nem is fűrészezi a levegőt kezével...« Nem kell beérkeznie. Akkor érkezett be, mikor első szerződésébe ment a színtanodából. Az előadásnak olyan erőssége, mint a jó őrszem: az egész gárda biztonságban lehet mögötte. Akár alhatik is. (Ami megesik.) Mint magánember: tisztaéletű, korrekt, szókimondó. Otthon is lélek, az uccán is szív, az életben is embertárs.

(*Emőd Tamás.*)

Gózon Imre, ev. ref. tanító, G. Antal öccse, sz. 1826. okt. 25-én, Ógyallán (Komárom vm.). Középiskoláit Komáromban járta és Pápán fejezte be. 1848—49-ben honvéd volt. 1850—53-ig mint színész Latabár Endre színtársulatának tagja és Győrött, Pécsen és Balatonfüreden működött. 1853—54-ik tanévre a pápai ev. ref. tanítóképzőbe iratkozott és azon túl mint tanító működött. Szerkesztette és kiadta a győri »Színházi Zsebkönyv«-et 1853—54. évre. Két színműfordítása van: »Természet leánya« és »Testvérek ellenkezése«.

Gozsdu Elek, író, sz. 1855. nov. 28-án, Eresiben, (Fehér vm.). Jogi tanulmányait Budapesten végezte, ugyanitt jogi doktori és ügyvédi oklevelet nyert. Színművei: »A félisten«, szmű. Előadott 1908. ápr. 3. Nemzeti Színház. »Karrier«, szmű. 1911. Előadták a Nemzeti Színházban.

Göbölös Vilma, színésznő, sz. 1870. aug. 20-án, Pécsen, megh. 1906. okt. 4-én, Zalaegerszegen. Színpadra lépett 1892-ben, Rakodezay Pálnál.

Göde István, (csíkszentmártoni), a magyar színészet úttörőinek egyike, sz. 1801-ben, Erdélyben, megh. 1872. nov. 3-án, Nyárádszeredán, hol mint irnok tengette életét. Kolozsvárott végezte a jogot és 1820. tavaszán színésszé lesz. 1820. nov. 27-én Székely József színésszel megbízást kapott a kolozsvári színházi bizottságtól,

hogy a Bécsben festett díszleteket a kolozsvári színház részére saját költségén átvegye. Az új színház megnyitóján — 1821. márc. 11. — övé volt az első szó. »Sebesen vágat városunk felé egy futár, bizonyosan fényes győzelem hírért hozza«, ez volt az első mondata. (»Corvin Mátyás« c. darabban, István vajda szerepében.) Kolozsvárt 1823-ig működött. Innen később Borsodba került, azután Kassára, Székesfehérvárra, majd 1837-ben Kolozsvárott kis ideig igazgató lesz, azután ismét szerződésbe lép. 1840. márc. 22-én a »Honművész« szigorú kritikát ír róla, mondván: »Bírábó évekről kísérté G-t színészi pályáján, de őt egy helyt kanyargó örvényben látja keringeni, mi korunkban minden másnál menthetőbb volna, mint a színésznél.« 1841. tavaszutó 26-án mint vendég fellép a Nemzeti Színházban. 1842-ben újra igazgató s többek között Szamosújvárt tüzfát is kapott a várostól, amit nyilvánosan megköszön az »Erdélyi Híradó« 1842—21. számában. A szabadságharc alatt a Mátyás-husároknál számvivő tiszt volt és Bem oldalán harcolt. Vizaknánál elfogták és Josefstadtnban fogva tartották. Azután volt jegyző, leányiskolai igazgató, bírósági segéd, Kolozsvárt, ahol a színház fennállása 50 éves jubileumán részt vett. Ő akkor az egyetlen élő férfitagja volt az alapító-tagoknak. 1870. április havában a vidéki színészek könyöradományt gyűjtöttek részére. (Ezt megköszöni Győrffy Antal színigazgatónak »A Színpad« 1871. ápr. 3-iki számában.) Munkája: »Flóra«, újévi zsebkönyvecske. 1835. Marosvásárhely. »Színfűzér«, mint nyugdíj. Kócsi jegyzetei és a bennidézett írók után szabadon szerkeszté és kiadta G. I. Kolozsvár, 1846. Levelei megjelentek a Történeti Lapokban. (II. 1875. 5—7. szám.) — Neje: Bikszegi Julia, kiről egy marosvásárhelyi tudósítás így emlékezik meg: »G-né a hősnői szerepekben iparral szokott s részszerint kielégít; szerepei tanultak, több erővel, keményebb hanggal mindig kielégítne. Van G-nének hősnői szerepekben egy vonzó tekintetes állása, mi őt ilyenkor innepélyessé, jelessé teszi.« (Honművész, 1840. 25. szám.)

Göde (Gaede) Károly, német színész, sz. 1799-ben, megh. 1868. jún. 4-én, Pes-